

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Čtvrtletník – září 2014 – číslo 3
Trimestriel – septembre 2014
Driemaandelijks – september 2014

EDITOR: Dušan Swalens, dusan@swalens.eu
www.beseda.be - spolek@beseda.be
Bureau de dépôt: 1420 Braine-l'Alleud 1
PP 6/68473

BRUSSELS INTERNATIONAL DAYS

Začátkem května jsme se spolu s Olgou a Georgem Schmalzriedovými vypravili do Bozaru v centru Bruselu za účelem prezentace našeho krajského spolku. V angličtině psaný, dnes již pouze internetový magazín The Bulletin, ve spolupráci s městem Brusel, tam totiž v rámci Bruselských mezinárodních dní pořádal 11. května Uvítací festival (Welcome Festival, Brussels International Days).

Tato akce má, stejně jako The Bulletin, za cíl přinést mezinárodní komunitě v Belgii praktické informace, a to jak o společenských seskupeních, krajských spolecích všech možných národností, o církvích, ale také o službách a možnostech pro cizince. Letos se na Uvítacím festivalu představili také studenti International School of Brussels, v orchestru i ve sboru.

Festival dopoledne zahájil svojí návštěvou Jonathan Brenton, britský velvyslanec v Belgii.

Pokud návštěvníci zavítali do podzemních prostor areálu Bozaru, mohli navštívit také náš stánek, prohlédnout si Zpravodaje a fotografie z akcí a dozvědět se o činnosti Besedy. Vzhledem k nevelké účasti z řad českých a slovenských krajanů jsme, díky brožurám téměř ze všech našich krajů, v průběhu dne hlavně reprezentovali Českou republiku. Návštěvníci, kteří projevíli zájem poznat naši zemi zblízka, dostali malý dárek, pozornost Ústeckého kraje.

© foto George Schmalzried

Dalšími organizacemi, které se festivalu zúčastnily, byly například Americký divadelní spolek (American Theatre Company), Evropské židovské komunitní centrum (European Jewish Community Centre) či Královské sdružení polyglotů (Cercle Royal Polyglotte).

Pokud sháníte informace o životě v Belgii, určitě se neváhejte na příští událost The Bulletinu zaregistrovat, případně zkonzultovat jejich internetové stránky na adrese www.xpats.com.

Zuzana Jirglová

BESEDA
51, rue des Arbalétriers
1420 Braine-l'Alleud

Destinataire

BELGIQUE - BELGIE
1420 BRAINE-L'ALLEUD 1
P 001887

Jarní dýchánek

Milí krajané,

bylo vás opravdu hodně, kdo se živě zajímal o téma letošního jarního dýchánku, diskutovali jsme o emigraci, o tom, co nám bere a co nám naopak přináší. Stalo se (věřím, že) dobrým zvykem, že vás informujeme o průběhu akcí, kterých se někteří z vás nemohli z různých důvodů zúčastnit. Nejpopulanějším informátorem zde však bude sama paní psycholožka, **Mgr. et Mgr. Anna Hoffmannová**.

© foto Barbora Frostová

ZKUŠENOST EMIGRACE A MOŽNÁ PSYCHICKÁ ÚSKALÍ

Řada z nás žije v Belgii již více let a své nové působiště jsme přijali za své. Vnímáme ho jako nový domov. Jiní se odstěhovali teprve před nedávnem a pocit domova ještě hledají. Někdo možná odešel jen na rok a pocit nového domova ani nehledá.

Nicméně každá změna a příchod do nové země na nás působí s větší či menší intenzitou a ovlivňuje to, jak se cítíme. V krátkém přehledu můžeme shrnout několik charakteristik procesu adaptace na novou zemi a jeho provázanost s psychologickou zkušeností.

Při odchodu do nové země prochází člověk několika souslednými fázemi adaptace na nové prostředí, které jsou v nejlepším možném případě završeny integrací do nové společnosti.

Zkusme si tyto fáze alespoň stručně ukázat na příkladu ideálního emigranta. Výraz emigrant používáme v nejobecnějším smyslu pro člověka, který odešel do nové země za účelem v ní žít, pracovat a je u něj oprávněně předpokládat dlouhodobý cíl integrovat se do nové společnosti. Ideálního ve smyslu obecného modelu, který shrnuje nejobecnější zkušenost,

a proto pro vysvětlení příkladu nemůže obsahovat všechny individuální příběhy. Ty jsou sice zajímavější, ale jsou natolik detailní, že bychom ztratili ze zřetele, jaké mechanismy vlastně chceme popsat. Předpokládáme proto, že ideální typ emigranta odchází z původní země ze svobodného rozhodnutí a směřuje do nové země, o které již něco ví a alespoň částečně se v ní dorozumí.

Tento člověk se na začátku seznamuje s novou zemí, charakteristikami prostředí, s novými lidmi a zvyky. Tato fáze bývá většinou velmi příjemná, někdy je provázena euforickými pocity a nezdědkou i nerealistickými očekáváními. Nadneseně řečeno, v tuto chvíli se dívá emigrant na novou zemi růžovými brýlemi. Má tendenci některé méně příjemné věci nevidět, podobně jako se to stává v rané fázi zamilovanosti.

Nicméně do pocitu zamilovanosti se postupně začne vkrádat deziluze. Deziluze ovšem umožňuje realistický pohled na novou zemi. V této fázi začíná člověk srovnávat s původní zemí, cítí se částečně zklamán, objevují se stavy různě intenzivního stesku po původním domově. Síla této fáze může dosáhnout až kulturního šoku. V této chvíli může jedinec začít trpět psychickými problémy – špatnou náladou, ztrátou smyslu pro humor, ale i fyzickými obtížemi jako je nechutenství, bolest hlavy, poruchy spánku... V krajním případě může zaujmout nepřátelský postoj vůči nové kultuře. U někoho se naopak objeví nostalgie ve smyslu idealizování a příkrášlování minulosti. To může nastat i v případech, kdy daný člověk odešel z politických důvodů a dočasná převaha emocí nad racionalitou vytvoří falešné naděje na návrat do něčeho, co nikdy nebylo. Často se zintenzivňují pocity, že ztrá-

cí kontakt s původní rodinou a chybí mu společná setkání. Již ale třeba zapomíná na to, že dříve si čas na společný oběd či kávu udělal málokdy. Naopak až po vlastním odchodu si společných chvil více váží.

Lidé během fáze deziluze reagují různými způsoby. Někteří začnou mít tendenci stýkat se ve volném čase jen s krajaný a touží mluvit rodným jazykem. Jiní naopak přetrhávají vazby s původním prostředím, s již známými krajaný a někdy se až snaží svůj původ zapřít. Velmi častou reakcí je pocit dlouhodobé dovolené aneb kdy je jedinec „jednou nohou v původní zemi a druhou v nové zemi“. S tímto pocitem se často setkáváme u expatů s pracovní smlouvou na dobu neurčitou a zároveň tedy s možností kdykoli se vrátit do původní země. Jsou tak vystaveni věčné otázce, kde jsou vlastně více doma, kde mají investovat do sociálních vazeb apod. Zároveň někteří z nich zažívají i pocit „zlaté klece“ - v tomto případě pocit finančního zabezpečení, který je někdy blokuje v bližším pohledu na pocity nespokojenosti, které zažívají v jiných oblastech.

Ke konci fáze deziluze stojí člověk na rozcestí – bude v zahraničí žít např. s pocitem dlouhodobé dovolené, nebo vykročí směrem adaptace na novou zemi?

Fáze akceptace nové kultury a zároveň zachování si určitého kontaktu s původní kulturou je efektivní cestou adaptace na novou zemi. Zvykání může být náročné, nicméně obtíže, se kterými se musíme vyrovnávat, nás mohou vnitřně obohacovat a pomáhat nám v rozvoji osobnosti.

Adaptace na novou zemi je v ideálním případě završena integrací do nové společnosti, což je dlouhodobý proces. Člověk při něm

© foto Zuzana Jirglová

prochází vnitřní změnou, přijímá novou identitu, mění své sebepojetí. Na otázku „Kdo jsem?“ odpoví jinak než před odchodem do jiné země. Nová i stará kultura je pro něj stejně důležitá. Jedinec, který zvládl integraci, se cítí jako součást nové společnosti.

To, nakolik je adaptace jedince na novou zemi úspěšná, ovlivňují vnitřní i vnější faktory. Nejdůležitějším vnitřním faktorem je motivace k odchodu z původní země – proč vlastně jedinec odešel do nové země: utíkal před násilím a motivací bylo zachránit si život, odcházel z politických důvodů, za svou láskou, z důvodu sňatku či za prací? Pokud někdo vystupuje za výdělkem na omezenou dobu, integraci do nové společnosti se ani nezabývá. Pro někoho je motivací i útěk před problémy ve vztazích nebo v rodině. Je ale otázkou, zda lze před problémy zcela utéct. Bohužel často nás problémy dostihnou, sami jsme totiž jejich nositeli a ve zcela novém prostředí pak na jedince dopadají s větší silou a omezenějšími možnostmi je účinně řešit.

Celkově jsou také důležitá očekávání, se kterými člověk odchází, a cíle, které by chtěl v nové zemi naplnit.

Dalším faktorem, který ovlivňuje proces adaptace, je osobní historie jedince – co ve svém životě již zažil, s čím se teď vyrovnává. Pomyslně řečeno, jestli si s sebou nese veliký batoh zátěže, nebo jen malý chlebníček. Také temperament hraje svou roli – uzavřený introvert může hůře navazovat nové kontakty, naopak otevřený extravert může být v novém prostředí jako ryba ve vodě. Přesun do nové země vnímá jako výzvu k objevování nových možností a rád se seznamuje s novými lidmi.

Charakter jedince ovlivňuje způsob, jak reaguje a zvládá obtížné situace, nakolik si s nimi umí poradit sám a nakolik potřebuje

pomoc a podporu okolí. Problémová situace nastává, pokud byl dotyčný zvyklý na podporu širokého okolí. I o maličkostech se kdysi radil s nejbližšími, které teď nemá v dosahu. V důsledku má v nové situaci tendenci zahlcovat svými problémy např. svého partnera, nebo se v problémech „utápět“.

Vliv mají i schopnosti jedince – jazykové, intelektové, jeho celkové psychické i fyzické zdraví a duševní rozpoložení. A důležitý je samozřejmě i věk – starší člověk se obecně může hůře vyrovnávat se změnou, zvláště jedná-li se o změnu tak zásadní.

Adaptaci na nové prostředí ovlivňují i vnější podmínky – odlišné klimatické podmínky, kulturní a společenské prostředí a hodnoty, které daná kultura uznává. Obecně lze říci, že čím je kultura podobnější, tím je adaptace snazší.

Svou roli hraje i okolí jedince, ať již obyvatelé nové země a jejich otevřenost vůči jiným kulturám nebo okolí v původní zemi – jak reaguje na odchod jedince jeho blízké okolí, podporuje ho, nebo to spíše vnímá jako „zradu“, či závidí.

Specifikem Bruselu je i stále se měnící prostředí. Sociální síť, kterou si člověk buduje, se často mění, expati přicházejí a odcházejí. Někteří tak zažívají „povrchnost“ vztahů a po čase ztrácejí energii do širších mezilidských vztahů více investovat. V tomto směru může mít proces adaptace na novou zemi usnadněn někdo, kdo se v dané zemi např. ožení/vdá a při integraci mu pomáhá rodina partnera/ky.

Kromě integrace do nové společnosti se člověk samozřejmě musí vyrovnávat i s běžnými situacemi v životě, které by ho potkávaly i v rodné zemi, jednoduššími i závažnými (těhotenství, porod, hádka s partnerem, problémy s dětmi, spory s rodiči, starost o ne-

mocného, Vánoce, rozchod, životní krize...). Někdy je intenzita prožívání těchto situací umocněna právě nedostatečným pocitem nového zázemí. Mohli bychom tak hovořit o tom, že události v životě jsou pomyslně násobeny „koeficientem emigrace“.

Jak konkrétně ovlivnit prožívání jednotlivých fází přesunu do nové země a naučit se vidět přínosy tohoto kroku by bylo na několik samostatných článků a stále by to byla jen teorie.

Ve své soukromé psychologické praxi se zaměřuji na klienty, kteří odešli do zahraničí a dlouhodobě v něm žijí. Klienti za mnou přicházejí se širokou škálou problémů. Při své práci zaměřuji velkou pozornost i na psychohygienu klientů, učím je zvyšovat jejich životní spokojenost a odolnost vůči zátěži. Neboť to, jak se cítíme, souvisí i s (ne)dostatkem energie a způsobem, jak přemýšlíme o sobě, svém životě a budoucnosti.

Někteří z nás zvládnou obtížné situace sami, bez pomoci, jiní by uvítali pomocnou ruku či naslouchající ucho. Je velmi důležité si o to umět říct a dopřát si prostor pro řešení dané situace. V životě se nám občas dějí nelehké věci, nicméně i na těchto událostech můžeme vnitřně vyrůst. Pochopení těchto obtíží a zasazení do kontextu našeho života nám může pomoci v rozvoji osobnosti.

Přeji Vám, ať pobyt v zahraničí dává ve Vašem životě smysl, a chcete-li, ať Vám nic nestojí v cestě úspěšné integrace do nového prostředí. Těm ostatním mohu nabídnout pomocnou ruku.

Mgr. et Mgr. Anna Hoffmannová
psycholog a psychoterapeut
psycholog@psycholog-bxl.eu
0486/598 350
www.psycholog-bxl.eu

© foto Barbora Frostová

© foto Barbora Frostová

Kurzy kreativní fotografie

Poslední fotokroužky byly tématicky různorodé, i co se týká volné tvorby členů. To je vidět i na snímcích uvedených níže, kde se pozornost při několika setkáních točila okolo Islandu. Výprava do botanické zahrady v nedalekém Meise skýtala nespočet námětů a žánrů. Z nich nejpopulárnější byla pro nás makrofotografie, jež si vyžaduje cit a preciznost, mnohdy i trpělivost a řemeslnou zdatnost.

Jako vedoucí mohu s radostí konstatovat, že zatímco jsme si na počátku fotokroužků při promítání a analýze vlastních záběrů spíše ukazovali jak odstraňovat zbytečné a radili si „jak na to příště lépe“ - nyní se setkávání konají v duchu kochání se bezvadnými

záběry a estetického zážitku. Je to výsledek snahy a nadšení každého z vás, zúčastněných.

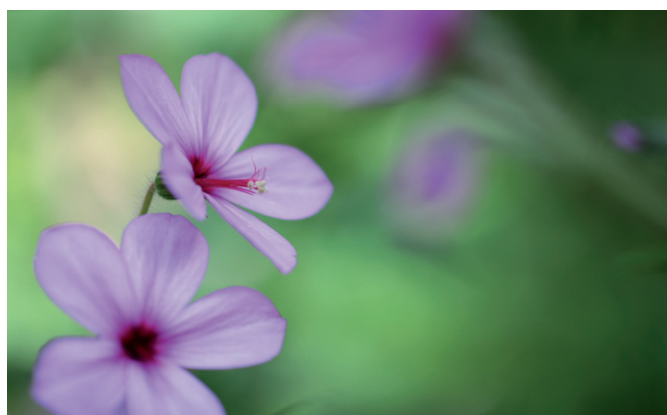
V příštím období budou setkání vzhledem k mému vytížení i cestování ne vždy pravidelná, o to však efektivnější. Zachováme rozbory vlastních fotografií a zvýšíme podíl praktických cvičení a výprav s individuálnější přístupem v rámci kreativně-fotografických work-shopů. Termíny a podmínky budou oznámeny předem přes e-mail. Máte-li zájem, napište žádost o zařazení do databáze na e-mail: dusan@swalens.eu

Dobré světlo a radost z tvoření přeje

Dušan

© foto Aleš Khol

© foto Liselotte Swalens

© foto Beáta Šaková

© foto Beáta Šaková

© foto Katarína Rišová

© foto Katarína Rišová

Dětský den a grilování v Lese snů

Milí krajané,
víte, že krajané vyrazili s piknikem do přírody od samého počátku existence našeho spolku? V Lese snů jsme první grilování zorganizovali na podzim roku 1997, zpočátku jsme zde grilovali dvakrát do roka, v červnu a v září. Pamatuji si však i na svoje úplně první grilování s Besedou, bylo to někdy na počátku 90. let v bruselském lese poblíž východního ringu mezi křižovatkami Groenendael a Leonard. V té době tam totiž ještě fungoval semafor. Taková jsem už pamětnice!

Ale vraťme se zpět do Lesa snů. Za ta léta jsme jen jednou zažili celodenní nepřetržitý liják (a přesto tehdy přišlo z 80 přihlášených přes 60 krajanů), jednou

až dvakrát občas poprchávalo, párkrát jsme zažili pořádný „pařák“, ale většinou bylo velmi příjemně, stejně jako letos v neděli 1. června. Svátek dětí jsme tedy oslavili za ideálních podmínek. Výběh nápojů, masa, salátů i sladkostí byl bohatý, každý se mohl občerstvit podle chuti. Děkujeme zastoupení Plzeňského kraje v Bruselu za dodání piva, bez něho se žádná pořádná akce přece neobejde! Děvčata za barem a chlapci u grilu se měli co ohánět, velký dík za grilování patří Chrisovi, Georgeovi a hlavně Dušanovi. Všechny dortíky, buchty a koláčky hbitě ke kávě a čaji servírovala Blanka, maminka Bary. Ano, ta, co s námi byla den předtím v Adinkerke a pak ještě pekla štrúdl a dělala salát. Blanko, zase někdy do Bruselu přijed, až budeme mít

akci. :-) Takovou pomocnou ruku aby pohledal!

Dětský den - to však není jen jídlo a pití, lektorky naší školy připravily pro všechny přihlášené děti soutěže: střílelo se z kuše, lovily se kačenky, házelo se míčkem a kroužky na různé cíle, přetahovalo se osm desítek dětí, ať se jim podařilo zvítězit či ne, si odneslo milé odměny. Všichni účastníci odcházeli na konci dne unavení, avšak spokojení: děti i dospělí, organizátoři i hosté. V Lese snů si dáme sraz opět za rok, všude jinde na našich akcích hned po prázdninách.

za všechny organizátory z Besedy i ČŠBH - Olga

© foto George Schmalzried

© foto Ingrida Pucinskaite Kubik

© foto George Schmalzried

© foto George Schmalzried

© foto Ingrida Pucinskaite Kubik

Společný výlet do Brugg a Gentu

Vážení přátelé,

už je tady sice konec léta, ale tím se také přiblížila naše exkurze do Brugg a Gentu, kterou plánujeme na poslední zářijový víkend, **27. a 28. 9. 2014.**

Pro ty, kteří s námi zůstanou v Bruggách nocovat, připomenu, že cena za 2-lůžkový pokoj se snídaní je 87,50 eur. Pošlete je, prosím, co nejdříve na konto Besedy u ING **BIC: BBRUBEBB a IBAN: BE26 3630 3022 4129**, ať o Vás víme. Máme rezervováno 10 pokojů v hotelu T'PUTJE, na T'Zand 31. Do 20. 9. 2014 musíme ubytování potvrdit a zaplatit, míst je zatím ještě dostatek, ale neotálejte raději moc dlouho.

Pro ostatní účastníky zájezdu: vlak do Brugg, směr Knokke vyjíždí z nádraží Brusel-Nord v 8.17 hod., projíždí pak všemi ostatními bruselskými nádražími, v Bruggách je v 9.24 hod. Proto navrhuji **sraz v 9.45 hod. před nádražím**, neboť i ti, kteří do Brugg přijedou po vlastní ose, mohou auta zaparkovat nejlépe u již zmíněné železniční stanice. V neděli ráno se přesuneme do Gentu, pokud nebudeme mít dost míst v autech, z Brugg odjíždí vlaky co 10-20 minut. Já navrhuji vlak v 10.36 hod., v Gentu na nádraží budeme v 11.01 hod.

Pro hladkou organizaci napište prosím na spolek@beseda.be, zda se zúčastníte výletu v oba dny, či zda se ke skupině připojíte jen v sobotu nebo jen v neděli. A ještě jeden malý dotaz: byli byste tak milí a dali mi vědět, kdo si přeje projíždku na lodičkách, ať mohu zajistit odpovídající počet míst?

Děkuji vám za pozornost, těším se na vás.

vaše Alena S.

Podzimní dýchánek

Milí přátelé,

tradice našich dýchánků, tedy přátelských tematických setkání pokračuje i letos na podzim. Sejdeme se v příjemném prostředí **Pražského domu** (avenue Palmerston 18, 1000 Brusel) v **sobotu 18. října 2014 od 14:30.**

Společně s vámi bychom rádi oslavili udělení ceny MZV ČR **Gratias agit** za celoživotní propagaci české hudby dlouholetému členovi Besedy, hudebnímu skladateli, varhaníku a dirigentovi, panu profesoru **Jánu Valachovi z Antverp.** Hudba tedy nesmí na dýchánku rozhodně chybět!

V dnešním tak hektickém, informacemi všeho druhu zahlceném a stresem přetíženém světě, kde jsou na člověka kladeny vysoké nároky jak v práci, tak v rodině, není vůbec lehké dodržovat zdravou životosprávu a pravidelný režim. Kdo z nás může ještě tvrdit, že se dosud nikdy nedostal do situace, kdy si musel říct: „Vydrž, až tohle skončí, bude zase klidněji a ty si trochu vydechněš!“ ... Jenže po jedné akci přicházejí další a další, náš životní kolotoč se roztáčí stále rychleji a my přece musíme / chceme / chtěli bychom / máme / měli bychom / potřebujeme* všechno stihnout ...

* *Nehodící se škrtněte.*

Není tedy divu, že v posledních letech stále častěji slyšíme nebo čteme o tak zvaném **syndromu vyhoření.** S tímto aktuálním problémem nás blíže seznámí **klinická psychologka Petra Klastová Pappová**, najdete ji na www.psychoterapia-ea.eu Po úvodním slovu s paní psychologkou pobesedujeme a jistě se též dozvíme, jak se tomuto problému vyhnout, neboť jak známo - nejlepší léčení je prevence.

K příjemné atmosféře dýchánků patří i malé, domácí pohoštění, které pro vás vždy rádi chystáme, avšak i vy k němu můžete přispět nějakým svým mlsem. :-)

Abychom se mohli na akci dobře připravit, bude lépe, když nám dáte na spolek@beseda.be předem vědět, že se na dýchánek chystáte přijít. Těšíme se na opětné shledání s vámi.

za výbor Besedy Olga

Literární čtení

Milí čtenáři,

zajímá vás, jak nás vidí cizinci, jak naopak naši krajané vnímají svůj život v zahraničí a chcete si jejich dojmy porovnat s těmi

Anne Delaflotte Mehdevi
Lenka Hornáková Cívade

svými? Ptáte se někdy sami sebe, proč děláme to či ono určitým způsobem a ne jinak? Chcete se seznámit s tím, jak naše krajanka Lenka vysvětluje své francouzské přítelkyni, jak to u nás „chodí“, jak se dívá na českou politiku během posledních téměř 20 let, na české vzdělání, zvyky a tradice, na náš jazyk a mnoho dalších věcí? Chcete se dozvědět, jak probíhala její adaptace ve Francii a jak si naopak její přítelkyně Anne zvykla v Praze?

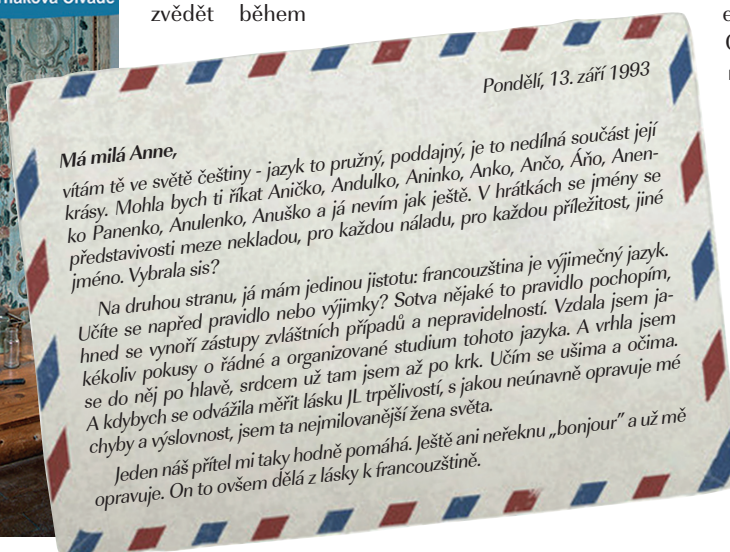
To všechno a mnohem víc se můžete dozvědět během

literárního čtení, které pro vás připravujeme ve spolupráci se **zastoupením Olomouckého kraje a s Českým centrem v Bruselu**. Konat se bude v prostorách Českého centra (av. A.Buyl 150, 1050 Brusel) ve **čtvrtek 13. 11. 2014 od 19:30**.

Česka **Lenka Hornáková Cívade** a Francouzka **Anne Delaflotte Mehdevi** vydaly svou korespondenci z let 1993 - 2011, v češtině vyšla vloni pod názvem **PRIORITAIRE PRIORITY Praha - Paříž**, ve francouzštině vyjde letos na podzim pod názvem **Entre Seine et Vltava (Une amitié épistolaire)**. Obě autorky píší knihy, Lenka též maluje a kreslí. Kniha opravdu stojí za přečtení a беседа nemůže být jiná než zajímavá. Těšíme se na podnětné setkání.

za výbor *Besedy Olga*

PS: Bylo pro mě opravdu těžké vybrat z této knížky jednu ukázkou, každá stránka je něčím zajímavá a objevná. Jakožto jazykárka jsem neodolala, abych nevybrala chválu jazyků:

Milí krajané,

ČESKÝ KRAJANSKÝ SPOLEK
ČLEN 2014

Spolek krajanů v Belgii od roku 1904
Amicale des Tchèques de Belgique depuis 1904
Vereniging van Tsjechen in België sinds 1904

Jména a Příjmení
BESEDA

Jak je zvykem, nacházíte na této straně svou členskou kartičku, to však pouze v případě, že jste letos již zaplatili členský příspěvek a kartičku jste v minulých dvou číslech zatím neobdrželi. Většina našich stálých členů má svůj příspěvek již zaplacený, věříme, že někteří opozdílci zareagují hned po této připomínce. :-)

Roční příspěvek činí nadále **15 eur za jednotlivce a 25 eur za partnery anebo za rodinu**. Stačí poslat patřičnou sumu na účet Besedy u ING **BIC: BBRUBEBB a IBAN: BE26 3630 3022 4129**. Platí se jen jednou za rok, dobrovolnému navýšení se meze nekladou.

Ač je veškerá práce pro Besedu odváděna členy výboru zcela dobrovolně a zdarma, členské příspěvky by samozřejmě na pokrytí nákladů, spojených s chodem a organizací našich akcí, nestačily. Velice si proto vážíme **finančního daru**, který každoročně dostává Beseda od **ministerstva zahraničních věcí České republiky**, a za dar moc děkujeme. Tyto finanční prostředky slouží především k tiskové přípravě, samotnému tisku,

dopravě a distribuci Zpravodaje, ale pomáhají nám též organizovat některé z kulturních akcí, na které pak nemusí naši členové, ani příznivci Besedy platit žádné, nebo platí jen symbolické vstupné. Poděkování za všestrannou podporu patří též českému konzulátu a velvyslanectví, jakož i Stálému zastoupení ČR při EU a Pražskému domu, kde můžeme pořádát některé naše aktivity. Vážíme si též spolupráce s Českým centrem a zastoupeními některých českých a moravských krajů.

Členství v Besedě není samozřejmě podmínkou toho, abyste se mohli účastnit kterýchkoliv našich akcí, s výjimkou valné hromady. Pokud členy Besedy dosud nejste, avšak přáli byste si podpořit naše aktivity, dostávat tištěný Zpravodaj, mít snížené vstupné na některé naše akce nebo se těšit na malé překvapení, nic vám nebrání členem se stát. Abyste věděli, jak Beseda funguje, podívejte se na stránky www.beseda.be, najdete tam naše stanovy.

A ještě jednu zprávu našim členům dlužíme. Na konci května se odstěhovala zpět do České republiky členka výboru Věra de Ligt Karasová, rozloučili jsme se s ní na jamním dýchánku a na její místo jsme kooptovali **Zuzanu Jirglovou**. Kontakt na Zuzku a její mailonek najdete na našem webu.

Těšíme se na všechna naše nová setkání.

za výbor *Besedy Olga*

Představujeme vám krajany

Kolikrát píšete o našich krajanech, tolikrát se ptám sama sebe, bude-li se některý jejich příběh opakovat? A víte, že ne? Každý životní příběh je zcela jiný. Tak jako rozdílní jsou i lidé ...

Znovu jsem se o tom přesvědčila při psaní článku o

Doc. Josefu Hájkovi a o jeho báječné manželce Sandře.

Ti měli svoje začátky nesmírně zajímavé.

Představte si pana Hájka z ČSSR, kterého zaujala japonština natolik, že ji začal v r. 1970 studovat.

Ve stejné době neznámá Angličanka Sandra, učitelka jazyků, žijící v Belgii, studuje rovněž tento exotický jazyk.

Oba vyhrávají ve svých zemích soutěž v japonštině a za odměnu odjíždějí v roce 1981 pokračovat ve studiu do Japonska.

Co jiného můžeme očekávat, než že ti dva v sobě najdou zalíbení? Každý se ale po vypršení krátkodobého studia v Japonsku vrací zpět do své země. Do roku 1988 si jen psali nebo se navštěvovali. Tedy spíše Sandra navštěvovala Josefa, z jeho strany návštěvy do Belgie byly dost omezené. Česká policie ho vždy po návštěvě Sandry vyslýchala, nikdy se k němu ale špatně nechovala.

Nyní se však vraťme k začátkům českého krajana Josefa Hájka, pocházejícího z Plzně, kde se narodil v roce 1943 a kde i studoval.

Vím, že vaše studia byla mírně komplikovaná. Jak to vlastně bylo?

Studoval jsem na Vysoké škole strojní a elektrotechnické (nyní Západočes-

ké univerzitě), i když mým přáním bylo studovat fyziku. Otec byl však majitelem drogerie, kterou mu po roce 1948 komunisté sebrali, a já pak měl potíže dostat se na školu. A to přesto, že můj otec

© foto Alena Gilbert

pak pracoval jako dělník na stavbě. Nakonec mě přijali alespoň na inženýrské studium. Vystudoval jsem silnoproudou elektrotechniku, obor elektrické sítě.

První dva roky studia na technice bylo takové spojení školy se životem. Jeden týden výuka, druhý týden práce v továrně, kde jsem se učil jako strojní zámečnický. Nebylo to zase tak špatné, měl jsem totiž možnost využít i jako strojní zámečnický, což se mi pak občas v životě hodilo. :-)

Po studiích jste zůstal v Plzni?

Ne tak docela. Po škole jsem pracoval 2 roky ve Výzkumném ústavu elektrotechnickém v Praze. Pak jsem se vrátil zpět do Plzně jako asistent na univerzitě. Udělal jsem si doktorát a v roce 1988 jsem skončil jako docent. Poté jsem byl vyslán do Alžírka učit na univerzitě. Sandra mne tam několikrát navštívila.

Do Alžírka jste odjel na delší dobu?

Vrátit jsem se měl po dvou letech, začátkem druhého školního roku, v listopadu 1989 jsem však měl problémy s alžírskou administrativou. Díky tomu, že jsem měl vízum do Belgie, jsem se již do ČSSR nevrátil, ale emigroval jsem do Belgie.

A opět začaly problémy, tentokrát se svatbou, že?

Máte pravdu, v Belgii jsme nemohli jít na čs. ambasádu, to bylo příliš nebezpečné, Sandra byla Belgičanka a Belgičané si mysleli, že se bereme, jen abych dostal belgické občanství, takže nás zachránil Kypr, kde jsme se konečně mohli vzít.

Mezitím se v listopadu 1989 náhle uvolnila situace v ČSSR, takže jsme se tam vrátili, ovšem nikoliv na příliš dlouhou dobu.

Po ČSSR vás vedly kroky kam?

Od roku 1990 jsem dostal práci na univerzitě v belgickém Leuvenu, kde jsem pracoval rok a půl jako pracovník pro vědu a výzkum. Obdržel jsem vždy úkol, který jsem musel vyřešit.

Po dvou letech jsem se dostal na International School of Brussels, kde jsem učil matematiku. Na High School jsem připravoval studenty na studia v USA až do roku 2008.

S československými krajany v Bruselu jste se stýkal?

S těmi jsem udržoval pravidelné styky pouze na začátku svého pobytu v Belgii. Pamatuji si dobře na svoje schůzky s panem Adámkem, který mě zasvětil do belgických problémů, pomohl mi sehnat pracovní povolení, když jsem ještě neměl belgické občanství. Do spolku jsem byl zaregistrován 14/6/1992. V té době byla předsedkyní paní Marcela Jará. V mé legitimaci jsou také potvrzení o place-

ní členských příspěvků s podpisy Aleny Gilbert. Tu jistě znáte, ne? :-)

Poté jsem začal mít mnoho práce v zaměstnání, dojížděl jsem denně do Leuvenu, vozil jsem Sandru 3x v týdnu na dialýzu (předtím než jí byla transplantovaná ledvina) a moje styky s krajanly přestaly. Několikrát jsme

v restauraci U Golema potkali pana Zábrodského a pár dalších. Jsem však stále členem a sleduji prostřednictvím Zpravodaje dění v Besedě. Občas jsem se objevil i v Pražském domě nebo na burze knih na naší ambasádě. Nezapomenutelná pro nás byla exkurze do pivovaru DUVEL. Od té doby je to moje nejoblíbenější pivo. Stále dou-

fám, že se takováto exkurze ještě zopakuje.

Stále ještě pracujete?

V roce 2008 jsem odešel do důchodu. Že bychom se ale se Sandrou cítili jako důchodci, to určitě ne. Jsme plni aktivit. Sandra je lingvistka, zná 6 jazyků a začala studovat i statistiku a matematiku, kde dosáhla titulu BSC (bakaláře).

Já sám nezůstávám pozadu, věnuji se po večerech své oblíbené fyzice a společně se západem studujeme i italsčinu.

Mimoto ale hodně cestujeme, hlavně do Anglie, kde má Sandra otce, ale i do Itálie, kterou jsme si díky znalosti italsčiny nesmírně oblíbili.

Vidím, že jste oba se Sandrou nesmírně studijní typy, ale stejně tak i příjemní společníci a hostitelé. Moc vám přeji, aby vám oběma sloužilo zdravíčko, abyste mohli pokračovat v cestování i nadále. A někdy snad zavítat i do krajského spolku, jehož jste opravdu věrným členem více jak 20 let. Řada krajanů si vás pamatuje a velmi rádi by se s vámi chtěli opět setkat. A možná ... že se díky vaší přítomnosti znovu uspořádá i exkurze do vámi oblíbeného pivovaru. :-)

S díky za rozhovor se s doc. Hájkem a se Sandrou rozloučila

Alena GILBERT

© foto Alena Gilbert

Zuzanka Lily

Hudba je zněním pocitů, někdy je ale přesto výstižnější použitím slov. S pomocí múz a jejich našeptávání jsem napsala sbírku básní **Mé pravé já** a povídku **Na hraně**, které vyšly v podobě e-knihy v květnu 2014.

Máte-li zájem o četbu netradičního příběhu či veršů o emocích kočovné muzikantky s pseudonymem Zuzanka Lily, můžete si obojí stáhnout na stránkách <http://www.miloki.cz/>.

Zuzana Jirglová

© Zuzana Jirglová

Slečna „nahrávka“ si řekla o nominaci na světový šampionát.

Vzpomínáte si na Anetku Tvrzníkovou, vnučku pí Gilbert, která zde v Belgii na tenisových turnajích porážela každým rokem juniorské i seniorské Belgičanky? Dnes je jí 18 let a k tenisu si navíc přibrala florbal. Hraje ho již druhým rokem a je do něj nesmírně zapálena. Dokonce tak, že byla letos vybrána na světový šampionát.

Přečtěte si úryvek z článku o ní, jakož i interview s ní:

Aneta Tvrzníková oslovila svými extraligovými výkony trenéry juniorské reprezentace tak, že reprezentovala ČR na Polish Cupu. Český tým nakonec zaznamenal velký úspěch. Porazil silné Švýcarsko a turnaj ovládl. Velký podíl na tom měla i útočnice extraligového A týmu Aneta, která se pomalu, ale jistě stává pevnou součástí juniorského reprezentačního výběru.

A jak jí ostatní hráčky přijaly? „Je pravda, že jsem tam byla jako jediná úplný nováček, ale

myslím si, že jsem zapadla dobře. Je to skvělý kolektiv, který mě mezi sebe přijal hned. Především jsem si sedla herně s holkami v útoku, takže spokojenější být nemůžu!“ vrací se s úsměvem k nedávné akci.

„Z předvedené hry mám pocity vcelku dobré. K dokonalosti to mělo samozřejmě ještě daleko a určitě to mohlo být ještě lepší, ale i tak si myslím, že jsem ostudu neudělala a jen jsem potvrdila svoji klasickou hru nahrávače,“ připomněla svůj skvělý výkon. Za pět zápasů nasbírala šest gólových nahrávek.

Nosit na sobě dres s českou vlajkou nenechá nikoho klidným. I naše talentovaná útočnice připustila, že je to pro ni velkou ctí. „Celkové pocity? Úžasné. Je to neuvěřitelný zážitek a ohromná čest pro mě reprezentovat Českou republiku. Před každým zápasem jsem byla nervózní, ale když jste na hřišti, tak to nevní-

máte. Snažila jsem se předvést to nejlepší a snad jsem zanechala dobrý dojem,“ popisuje Aneta svoje zážitky.

Na světový šampionát v Polsku v květnu t. r. byla Aneta přece jen vybrána a dokonce sama vstřelila gól. Svůj první mistrovský gól. Čímž splnila přání svého trenéra, který jí na velký papír, visící v jejím pokojíku, napsal: „Nepřihravej! Střel!“

Jaké jsou s odstupem, když máš medaili někde doma na skříni, pocity z mistrovství? „Je to fakt neskutečný pocit, že jsme to dokázaly a že jsme ukázaly i světu a těm, co nám nevěřili, že na to máme.“

Česko se umístilo ze čtrnácti družstev na výborném třetím místě a získalo tak bronzovou medaili, první místo obsadilo jako obvykle Švédsko.

Alena GILBERT

© foto Alice Tvrzníková

Komu patří nebe? Aneb příběh první české letušky

Díky její přes 100 let dlouhé historii se na Besedu často obracejí lidé s těmi nejrůznějšími dotazy: hledají dávné předky, chtějí navázat ztracené kontakty s příbuznými či přáteli, pátrají po osudech zajímavých lidí, které životní cesta přivedla právě do Belgie. Jedním z nich byl pan Miroslav Jindra z Prahy, který na počátku roku 2010 pátral po osudech první české letušky, paní Marie Staré. Pomoci jsem mu, bohužel, nemohla, neboť naše krajanka žila spíše v ústraní, avšak trpělivému badateli se i tak podařilo materiály, jež osvětlily životní cestu této obdivuhodé ženy, najít.

Nepovažujte, prosím, tuto stranu Zpravodaje za reklamu na knihu leteckého odborníka Miroslava Jindry „**Nebe, peklo, zem**“ o Máje Staré. Viz: http://kultura.idnes.cz/kniha-o-letusce-0g3-/literatura.aspx?c=A140107_111750_literatura_ts

Knih, která vyšla v minulém roce, naši reklamu určitě nepotřebuje, neboť se již nyní těžko shání. Věřím, že vás však zaujme, a to nejen tím, že **Mája Stará** (1915 - 1997) žila v Belgii (pohřbena je spolu se svou matkou Josefou a manželem Georgesem Stainie-

rem ve Wezembeek-Oppem). Jen těžko lze shrnout do několika prostých vět osud této neobvyklé a odvážné ženy, pocházející z Nového Bydžova. U Československých aerolinií začala pracovat v roce 1937, tehdy nebe skutečně patřilo mužům a ženy byly na palubách letadel přijímány jen jako cestující. V době války byla Mája za spolupráci s odbojem vězněna a po propuštění odešla k partyzánům. Po komunistickém převratu byla pro změnu (nejspíš kvůli svým kontaktům na americkém a britském velvyslanectví) sledována StB. Proto v květnu 1948 přešla se

svojí matkou hranice do svobodného světa a po krátkém pobytu v uprchlickém táboře Regensburgu odešla do Itálie, kde se potkala se svým budoucím manželem. Ten tehdy zastupoval na letišti v Římě belgickou Sabenu. Do Belgie se přestěhovali v roce 1950, Georges pro Sabenu pracoval až do začátku sedmdesátých let. Rodinu spolu nezaložili, na obou se podepsaly válečné útrapy. V knize doplněné mnoha dobovými dokumenty si přijdou na své jak obdivovatelé letectví, tak milovníci historie i napínavé četby.

Ptáte se, proč se Miroslav Jindra rozhodl napsat o dosud neznámé ženě knihu? Není to jen díky jeho lásce k letectví. Posuďte sami, jak aktuální je jeho vyznání: „Já jen cítím, že příběhy těch, kteří byli ochotni udělat něco navíc, něco veskrze osobního, pro zachování svobody, mají právo na čestné místo v povědomí nás všech. Možná si to neuvědomujeme, ale troufám si tvrdit, že svoboda je nejlhostejnější slovo v časech, kdy nás obklopuje, a představa, že bychom se pro ni měli existencionálně obětovat, je nám právě teď vzdálená asi tak, jak nám jen může být vzdálený pocit včerejšího strachu.“

Abychom si mohli udělat o knize představu, autor nám dovolil otisknout malou ukázkou:

Georges Stainier a Marie Stará - březen 1949

Letiště Lido v Benátkách, září 1937.

Posádka jeden po druhém nahodí motory a za chvíli se už letoun rozbíhá po téměř kilometr dlouhé dráze 05 letiště Lido. V horkém poledním vzduchu pomalu nabírá výšku a nasazuje kurz na přístavní město Terst ležící na druhé straně zálivu. Cestující se tak naposledy mohou pokochat pohledem na město, které zůstává po jejich levé straně. První úsek je krátký, Marie vzadu připravuje malé občerstvení, když vtom začne levý motor pokašlávat a během chvíle se zastaví.

„Savoia měla motory tři, zbývající dva běžely, takže nebyl důvod ke znepokojení. Navíc se občas stávalo, že některý z motorů bylo třeba za letu odstavit, ale teď tu něco nehrálo... byl to zvuk dalšího z motorů, tentokrát na pravé straně. Letadlo se zhouplo a cestující obrátili zrak ke mně, která se je opětovaným pohledem snažila uklidnit. Točili jsme zpátky na letišti, cítila jsem, jak ztrácíme výšku. První, co mě napadlo, bylo oznámit, že se vrací-

me pro opozdělého cestujícího. Němka se na mě hned obořila, že to není možné a že chce okamžitě mluvit s pilotem. Odmítla jsem jí a zdůraznila, že dopředu teď nikdo nesmí, jenže ona využila okamžiku, kdy jsem se otočila zády, a drala se ke dveřím pilotní kabiny. Rychle jsem se jí postavila do cesty a tvrdě ji zatlačila zpátky do sedačky. V okamžiku, kdy se mi za zády ozval Angličan se slovy... promiňte, nejsme přeci jen trochu nízko, začal nám pokašlávat poslední z motorů. Němku jsem držela pevně přitisknutou v sedačce a směrem k ostatním zakřičela, ať se nikdo nehýbá! Ale ta bláznivá ženská propadla hysterickému záchvatu a pláčem strhla i své dítě.“

Pro křídlo není vidět, jak vysoko nad mořem se nacházejí. Je jasné, že kapitán Hraníčka spolu s druhým pilotem Huňáčkem bojují o přežití savoie ve vzduchu, telegrafista mlátí do klíče a snaží se informovat letiště. Aerodynamika je však neúprosný činitel, a při obrátce zpět k letišti stroj o to rychleji ztrácí výšku a tiše se snáší nad hladinu moře, kde se jeho stín zvětšuje.

mj
majastara@gmail.com

s laskavým poskytnutím materiálů
od autora knihy - Olga S.

© foto Miroslav Jindra

Adinkerke

Od 70. let, kdy naši krajané poprvé objevili poblíž De Panne vojenský hřbitov s více než 40 náhrobky českých a slovenských vojáků, kteří zde padli za druhé světové války, pořádala vždy koncem května československá (a nyní střídavě česká a slovenská) ambasáda ve spolupráci s radnicí De Panne v Adinkerke pietní akt. K hrobu neznámého vojína kladou květiny velvyslanci mnoha států, představitelé různých provincií a asociací, včetně naší Besedy. Letos k pomníku položily červenomodrobílé květinové aranžmá Olga Schmalzriedová a Barbora Frostová. A takto vzpomíná na tento den Bářina maminka:

Při poslední návštěvě u své dcery Báry v Bruselu jsem byla pozvána, abych se spolu s ní zúčastnila průvodu a pietního aktu na vojenském hřbitově v městečku Adinkerke, který se konal 31. 5. 2014. Byla jsem velice překvapená vysokou úrovní této akce. Je moc pěkné, že se ještě v této době na padlé vojáky z první a druhé světové války vzpomíná. Náhrobků s českými jmény je tam dost. Vždyť od první světové války uběhla již hodně dlouhá doba a hřbitov je stále velmi pěkně udržovaný. Byla jsem ráda, že jsem se mohla zúčastnit průvodu, pietního aktu a následného setkání při dobrém jídle se slovenskými specialitami. Navíc jsem měla možnost poznat sympatickou paní Olgu a jejího manžela George. Jsem moc ráda, že moje dcera má takové přátele.

*Blanka Frostová
Děčín 15. 8. 2014*

© foto George Schmalzried

© foto George Schmalzried

Otto Wichterle – příběh kontaktní čočky

V sobotu 13. září od 16:00 hodin se bude v galerii Českého centra v Bruselu konat vernisáž výstavy „Otto Wichterle – příběh kontaktní čočky“. Projekt Českých center a Ústavu makromolekulární chemie AV ČR byl zrealizován již v roce 2011 u příležitosti tří významných výročí v historii kontaktních čoček (2011 - 50 let měkké kontaktní čočky, 2012 - 40 let od uvedení měkké kontaktní čočky na trh, 2013 - 100. výročí narození prof. Otto Wichterleho).

Výstava se koná ve spolupráci s Českou školou bez hranic a potrvá do pátku 3. října 2014.

© foto www.prague.czechcentres.cz

Zajímá-li i vás historie objevu kontaktních čoček nebo některého z dalších téměř 160 patentů či osud muže, který musel bojovat s fašismem i komunismem, nebo chcete-li

zjistit, kdo vymyslel název „silon“, nenechte si vernisáž ujít. Tato edukativní panelová výstava zaujme nejen velké, ale i malé návštěvníky. Pro ty nejmenší bude připraven za-

jímavý kvíz o ceny. Vernisáž bude obohacena o projekci krátkého animovaného filmu Zuzany Bahulové, který ve zkratce představí život tohoto významného vynálezce.

© foto www.national-geographic.cz

KDY:

13. září od 16:00 hodin
– pro děti i dospělé
bude připravený kvíz

KDE:

galerie Českého centra
avenue Adolphe Buyl 150
1050 Brusel

Výstavu si můžete přijít po telefonické domluvě (02 641 89 49) prohlédnout do 3. října 2014.

Závěrečná besídka České školy bez hranic Brusel

Česká škola bez hranic Brusel pořádala předposlední červnovou sobotu, tedy 21. června 2014, závěrečnou besídku na oslavu zakončení školního roku. Ačkoli samotná besídka není pro školu žádnou novinkou, letos poprvé se konala v trochu slavnostnějším duchu v místech Stálého zastoupení ČR při EU. Protože je nás dohromady hodně - dětí, rodičů a příbuzných, studentů češtiny pro cizince, lektorů a přátel školy - kapacita prostor školy a Českého centra je pro nás v případě společné akce již nedostatečná. A kde jinde vhodně reprezentovat bruselskou Českou školu bez hranic, předvést, co jsme se za rok naučili, co umíme a dovedeme, než v reprezentativních prostorech Stálého zastoupení ČR při EU.

Začátek besídky byl stanoven na desátou hodinu dopolední, po úvodním slovu paní ředitelky Dagmar Strakové zahájili první blok besídky nejmenší návštěvníci školy - „Baby“ klub (1,5 - 2,5 roku) a „Broučci“ (2,5 - 3,5 roku) pod vedením paní učitelek Lindy a Martiny. Děti nám s podporou a malou pomocí rodičů vzorně zatančily, zazpívaly a zacvičily. Následovali o málo starší, paními učitelkami Nadou a Martinou vedení, „Všeználcí“ (3,5 - 5 let), kteří vystupovali úplně samostatně, bez pomoci rodičů, zazpívali nám, sami se doprovodili hudebními nástroji a ukázkově přednesli básničku i s patřičnou gestikulací a mimikou. Výborně se, zásluhou paní učitelek Dorky a Klárky, na besídku připravili také naši „Předškoláci“ (5 - 7 let), nachystali si pro nás krátké představení, k němuž si vyrobili i dokonalé masky a potřebné rekvizity. Všechny děti si nejen za samotné vystoupení, ale především za svou celoroční docházku, píli, pokroky a šikovnost vysloužily malé odměny, a aby na nás a na školu nezapomněly, rovněž pamětní listy s věnováním a fotografií.

Následovala krátká přestávka na občerstvení a v jedenáct hodin a patnáct minut mohli, v rámci druhého bloku, nastoupit školáci a žáci navštěvující literárně-dramatický kroužek. Obě skupiny žáků, svěřenci paní učitelek Marie a Martiny, se taktéž mohly pochlubit ukázkou své celoroční práce. První třída přednesla a neverbálně ztvárnila básničku „Pět minut Africe“, literárně-dramatický kroužek si připravil hned dvě představení. Dva zástupci dramatického kroužku bravurně zvládli hru o dvou rolích „Čáp a volavka“, společně pro nás naši „herci“ nacvičili úsměvnou krátkou hru nazvanou „Sedmá hlava“, ve školní herecké hantýrce však běžně označovanou jako „drak“, neboť ústřední postavou je právě drak, resp. jeho jednotlivé hlavy, a pochopitelně nezbytná dračice.

Také starší děti obdržely za celoroční snahu a pracovitost malé odměny, dětem první třídy byla navíc předána písemná osvědčení o absolvování školy s hodnocením. V rámci druhého bloku dále proběhlo slavnostní předání diplomů účastníkům večerních kurzů češtiny pro cizince. Tohoto úkolu se chopila samotná lektorka češtiny pro cizince paní Olga Schmalzried - Podzimková, ani její svěřenci se nedali zahanbit a každý si připravil k přednesu malý češtinářský „oříšek“ - jazykolamy, přísloví, pořekadla či krátké básničky.

Třetí a poslední blok začal dle stanoveného harmonogramu ve dvanáct hodin a dvacet

minut. S krátkým hudebním vystoupením se představili svěřenci lektorů hudební sekce České školy bez hranic, konkrétně jediného mužského zástupce školy pana učitele Martina, dále paní učitelek Dáši, Slávky a Nadi. Dočkali jsme se klavírních vystoupení, hraní na housličky, flétnových i klarinetních skladbiček. No a pak už nezbyvalo než se rozloučit a popřát si příjemně prožité prázdninové měsíce.

Celkovému zdařilému vyznění akce přispěla pohodová a příjemná atmosféra, přichystané občerstvení, za něž děkujeme jak jednotlivým lektorům, tak zejména ochotným rodičům, a pochopitelně vstřícnost a dobrá nálada nás všech, co jsme se oslavy rádi zúčastnili. Poděkování a gratulace patří všem zúčastněným dětem, a to od nejmenších šikovných holčiček a chlapečků až po pilně studující školáky, všem rodičům za trpělivost, ochotu a důvěru, kterou v nás vložili, studentům navštěvujícím večerní kurzy češtiny, kolektivu České školy bez hranic a v neposlední řadě též Olomouckému kraji za milé odměny pro děti v podobě malých hlavolamů a samozřejmě vedení Stálého zastoupení ČR při EU, které nám pořádání závěrečné besídky ve svých prostorech umožnilo.

Všem krásné a příjemně prožité prázdniny! Ve shledání s vámi po prázdninách věří a těší se na něj Česká škola bez hranic Brusel.

VÝUKA V ČESKÉ ŠKOLE BEZ HRANIC VE ŠKOLNÍM ROCE 2014/2015

VÍKENDOVÁ VÝUKA PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI

Společné prostory Českého centra + ČŠBH:		Av. Adolphe Buyl 150, Ixelles
sobota 9:15 – 10:00	BABY KLUB	děti od 18 do 30 měsíců
sobota 10:15 – 11:00	BROUČCI	děti od 2,5 do 3,5 roku
sobota 14:15 – 15:00	VŠEZNÁLCI	děti od 3,5 do 5 let

Prostory školy (ČŠBH):		Av. Adolphe Buyl 152, Ixelles
sobota 10:00 – 12:00	PŘEDŠKOLÁCI	děti od 5 do 7 let

VÝUKA ČESKÉHO JAZYKA A ČESKÝCH REÁLIÍ PRO 1. – 5. TŘÍDU ZŠ

Prostory školy (ČŠBH):		Av. Adolphe Buyl 152, Ixelles
sobota 13:30 – 16:30	VÝUKA ČESKÉHO JAZYKA	1. + 2. třída

Propůjčené prostory:		Rue du Trône 60, Ixelles
neděle 10:00 – 13:30	VÝUKA ČESKÉHO JAZYKA	4. + 5. třída

Společné prostory Českého centra + ČŠBH:		Av. Adolphe Buyl 150, Ixelles
10:00 – 14:00	LITERÁRNÍ DÍLNA 1x měsíčně (povinná součást výuky 1. – 5. třídy)	

VEČERNÍ KURZY ČEŠTINY PRO CIZINCE

Prostory školy (ČŠBH):		Av. Adolphe Buyl 152, Ixelles
Po.: 19:00hod. – 21:00hod.		mírně pokročilí
Út: 19:00hod. – 21:00hod.		středně pokročilí
St.: 19:00hod. – 21:00hod.		začátečníci
Čt.: 19:00hod. – 21:00hod.		pokročilí

Další informace jsou na webových stránkách školy: <http://www.csbh-brusel.be/>
E-mail: csbh-brusel@email.cz

Společenská rubrika

Milí krajané, nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě. Děkujeme.

5. července 2014 byli na zámku Liblice oddáni Kris d'Hulst a Hana Coufalová.

Novomanželům přejeme na společné cestě hodně štěstí a lásky a co nejméně překážek!

18. března 2014 se narodil Daniel, syn Lutze a Šárky Seegerových, starší sestřička se jmenuje Emilia.

8. dubna 2014 se narodil Jindřich, syn Jindřicha a Kateřiny Trejbalových.

Rodičům i dětem srdečně blahopřejeme a přejeme pevné zdraví, hodně lásky a štěstí.

2. září 2014 oslaví narozeniny členka Besedy, paní Eliška Meulemans – Kneblová z Brugg.

7. září 2014 oslaví narozeniny členka výboru, Martina Schusterová.

19. září 2014 oslaví narozeniny členka Besedy, paní Anne-Marie Dewinter-Štěpánová.

20. září 2014 oslaví narozeniny paní Jindřiška Bourgaux – Šimáčková, dlouholetá předsedkyně Besedy ze Genvalu.

22. září 2014 oslaví narozeniny dlouholetý člen našeho spolku, pan Ján Valach, hudební skladatel, varhaník, profesor hudby z Antverp.

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně dobré zdraví, spokojenost a krásnou životní pohodu.

Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

Výstava Otto Wichterle	České centrum a ČŠBH Av. A. Buyl 150, 1050 Brusel	sobota 13. 9. 2014 od 16 hodin
Společný výlet do Brugg a Gentu	Sraz v sobotu před vlakovým nádražím v Bruggách v 9:45	sobota 27. 9. 2014 a neděle 28. 9. 2014
Fotokroužek	ČŠBH Avenue A. Buyl 152, 1050 Brusel	bude oznámeno e-mailem, zájemci pište na dusan@swalens.eu
Podzimní dýchánek	Pražský dům Avenue Palmerston 16, 1000 Brusel	sobota 18. 10. 2014 od 14:30
Literární čtení	České centrum Av. A. Buyl 150, 1050 Brusel	čtvrtek 13. 11. 2014 od 19:30
Fotokroužek	ČŠBH Avenue A. Buyl 152, 1050 Brusel	bude oznámeno e-mailem, zájemci pište na dusan@swalens.eu
Mikulášská nadílka	Stálé zastoupení ČR při EU rue Caroly 15, 1050 Brusel	neděle 7. 12. 2014 od 14:00
Společné pečení vánoček	Rue des Arbalétriers 51 1420 Braine-l'Alleud	sobota 13. 12. 2014 od 10:00

Zpravodaj vychází čtvrtletně. Členové Besedy dostávají výtisk poštou automaticky, ostatní na požádání. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej též můžete z webových stránek Besedy www.beseda.be

Příští číslo Zpravodaje vyjde v listopadu 2014, uzávěrka pro vaše příspěvky je 10. října 2014.

Pište nám na adresu spolek@beseda.be, nebo poštou na:
Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud
Telefon: 0032 (0)2 / 384 96 44, Mobil: 0032(0)497 / 92 81 62